

Udvalgets Medlemmer; naar Udvalget i sin Tid bliver færdigt med sit Arbejde, ville Udvalgets Medlemmer sikkert ogsaa have en Følelse af, at det er tvivlsomt, om de paa alle Punkter have truffet det absolut rigtige. Om de Enkeltheder, det ærede Medlem nærmere dvælede ved, kunne vi forhandle nærmere i Udvalget, men jeg skal kun i al Amindelighed sige, at jeg tror, det vilde være urigtigt ved denne Lov at komme til at røre ved saadanne Principper, som vi ellers have gennemført i vor Lovgivning, og ved hvilke man har afstemt de forskellige Love, vi have gennemført, imod hinanden. Dette gælder saaledes det ærede Medlems Bemærkninger om Sygekasselovens Sammenstød med denne Lov. Der tror jeg rigtignok, det vil være ubetinget rigtigt at fastholde de Principper, vi hidtil have fulgt i de øvrige Love om dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem talte ogsaa om Bestemmelsen i § 20, om de Krav, der eventuelt kunne være at fyldestgøre til den paagældende fra Statens Side. Det er en Bestemmelse, vi ogsaa have i andre Love; jeg tror ikke, der er nogen Grund til at røre ved den. Jeg tror at kunne forsikre det ærede Medlem om, at de Krav, der vil blive Tale om paa Staten, altid ville være højere end de Krav, der vil være Tale om ifølge denne Lov. I øvrigt udtalte det ærede Medlem Ønsket om, at Loven maatte træde i Kraft saa hurtigt som muligt. Men jeg skal dertil sige, at det er en Nødvendighed — jeg siger det her, fordi der flere Gange i Udvalg har været talt om dette Spørgsmaal — ved saa stort et Arbejde, som her er Tale om, at indrømme Administrationen og Arbejderforsikringsraadet den nødvendige Tid til at forberede hele Lovens Ikrafttræden. Jeg tror heller ikke, man gør Sagen nogen Tjeneste ved at lade Fristen være for kort, der er jo mange Ting, der skulle gøres baade fra Administrationens og Arbejderforsikringsraadets Side i saa Henseende, og det er ganske sikkert ogsaa heldigt, at man i det offentlige, i Foreninger og Selskaber, ved Møder og paa anden Maade faar Lejlighed til at arbejde med, tale om denne Lov, thi saaledes vil man langt lettere faa den til at virke heldigt, naar den skal træde i Kraft.

Det ærede Medlem for Svendborg (W. Neergaard) rørte først ved det store principielle Spørgsmaal, om man skal udbetale kontant eller give Udbetalingen gennem Livrente. Jeg tror nu ikke, det vil være heldigt ved denne Lejlighed at komme ind paa at ændre væsentligt i de Principper,

vi i saa Henseende have fulgt, og jeg kan angaaende dette Spørgsmaal, efter at det ærede Medlem for Æbeltoft har berørt det, i alt væsentligt nøjes med at henvise til de Udtalelser, han fremkom med. Men man maa jo erindre, at der er givet Arbejderforsikringsraadet ikke ringe Myndighed paa dette Omraade, allerede i den gældende Lov, og ogsaa i dette Lovforslag. Naar den vedkommende ikke er 30 Aar eller over 55 Aar, har Arbejderforsikringsraadet jo endog absolut Myndighed paa dette Omraade, og det forekommer mig at være en meget vidtrækkende Myndighed. Det har sikkert, som det ærede Medlem sagde, undertiden, ja vel i ikke faa Tilfælde, vist sig, at det vilde have været heldigere, om vedkommende ikke havde faaet Kapitalen, men man kunde ganske sikkert ogsaa til Gengæld nævne overordentlig mange Tilfælde, hvor det netop har vist sig særdeles gavnligt, at den paagældende har faaet Kapitalen, som har vist sig at have langt mere vidtrækkende Betydning for vedkommende, end Livrente vilde have haft. Spørgsmaalet er jo meget vanskeligt at besvare; hvad der vil være heldigt i mange Tilfælde, vil ikke være heldigt i andre Tilfælde, og det viste sig ogsaa i Sommer, da der var nordisk Kongres i København, at Meningen var meget stærkt delte om, hvilken Vej man egentlig skulde vælge at gaa. Men naar Forholdet er det, tror jeg, det vil være rigtigt at samle nogle flere Erfaringer, end vi nu have, inden vi gaa til principielt at forandre vor Lovgivning paa dette Punkt. Derfor kan der altid være Tale om, hvorvidt man noget vil udstrække, saaledes som det ærede Medlem for Æbeltoft antydede, den Myndighed, Arbejderforsikringsraadet har; derved ændrer man jo ikke principielt ved Lovgivningen. Naar det ærede Medlem for Svendborg derimod syntes at mene, at man ved denne Lejlighed skulde overveje en rent principiel Forandring i vor Lovgivning paa dette Omraade, tror jeg ikke, det vilde være heldigt. Jeg tror, hele dette Spørgsmaal maa vi hellere tage op til samlet Overvejelse, og det kommer mere naturligt, naar Arbejderforsikringsraadet har forberedt den Revision af Loven af 1898, som Tinget saa vil komme til at beskæftige sig med. Det ærede Medlem talte om Grænsen mellem denne Lov og Loven af 1898 og vilde have nogle flere Tilfælde med ind under Loven, end man alt har i Forvejen. Det er noget, man kan forhandle om i Udvalget; men jeg vil dog erindre om, at det vilde være uheldigt at